Ένα γράμμα για τον αρχηγό

Ο Άρης, ένα ζωηρό «τριτάκι» χαρακτηρίζει τον εαυτό του «Λιοντάρη» και θεωρεί αυτονόητο και αναφαίρετο δικαίωμά του το να είναι αρχηγός στην τάξη του. Να μονοπωλεί το ενδιαφέρον και να αποφασίζει για όλους και για όλα, επειδή είναι «πρώτος και καλύτερος» σε όλα: έχει γνώσεις, ευστροφία, ικανότητες και δύναμη επιβολής. Είναι, όμως, έτσι στην πραγματικότητα; Μήπως έχει κι αυτός τις δυσκολίες και τα δίκια του και καταφεύγει στο «αρχηγιλίκι» από αμηχανία, από ανασφάλεια, από έλλειψη υπομονής; Μήπως υπάρχουν και άλλα είδη «αρχηγών» τα οποία δεν γνωρίζει, αλλά, αν κάποιος του τα μάθαινε, θα τα προτιμούσε; Μήπως η επιμονή του να είναι αρχηγός με το ζόρι, συχνά παραβαίνοντας τους κανόνες και τα όρια της καλής συμπεριφοράς, έχει μεγαλύτερο κόστος από όφελος για εκείνον; Πώς θα το ανακαλύψει; Ένα γράμμα, ένα όνειρο, και πιο πολύ η ανάγκη να αγαπά και να τον αγαπούν αληθινά, θα βοηθήσουν!

Εύη Τσιτιρίδου-Χριστοφορίδου